

[Indenrigsministeren.]

dermed ogsaa paa Priserne for disse. Paa Grundlag af de Drøftelser, der dengang fandt Sted, har man siden arbejdet med Spørgsmaalet, og Resultatet er blevet det Lovforslag, som blev fremsat i Folketinget for nogen Tid siden. I Folketinget er der gennemført nogle enkelte Ændringer.

Lovforslaget indeholder tre Hovedpunkter, som jeg vil gøre et Par Bemærkninger om. Det indeholder for det første en Bestemmelse om, at kun Landmænd, der inden for de sidste 5 Aar har været beskæftiget mindst 2 Aar ved Landbrug, kan købe en Landejendom uden at søge Tilladelse dertil. Endvidere at den, der køber Ejendom, ikke kan sælge igen uden særlig Tilladelse inden for et Tidsrum af to Aar, og endelig, at der ved enhver Landbrugsejendoms Salg skal foreligge en Erklæring om, at der paa Ejendommen er Besætning, Inventar og Avl, der svarer til Ejendommens normale Drift. Derudover er der givet Mulighed for Dispensation i særlige Tilfælde, men det tidligere nævnte er altsaa Hovedreglerne i Lovforslaget.

Det, man vil søge at forhindre, er, at den ledige Kapital i Spekulationsøjemed anbringes i fast Ejendom og derved driver Priserne op i urimelige Højder. For Byejendommenes Vedkommende har Prisstigningen ikke i saa stor Udstrækning gjort sig gældende endnu. Dels er dette, at Huslejen ligger fast, et væsentligt Moment, men dels har der heller ikke endnu været den Tilbøjelighed til at anbringe Penge i de faste Værdier, som har ført til de meget store Udsving i Priserne. En Stigning er der dog at mærke ogsaa i Priserne paa Byejendomme. Paa Landet er Prisstigningen for Landbrugsejendommenes Vedkommende uomtvistelig og endda betydelig. En Dag vil Pristallet komme, naar denne Tid er ovre, og saa vil det være ulykkeligt, om Ejendomsbesidderne sidder med Forpligtelser, som de ikke er i Stand til at klare. De unge Landmænd, der skal i Gang i disse Aar, er ikke tjent med at skulle konkurrere med Pengemænd, der anser Landbrugsejendomme for et godt Objekt at anbringe deres Kapital i, og Folk, der ikke køber for at drive Landbrug. De Folk maa holde sig borte fra at investere Penge i Landbrugsejendomme indtil videre.

Ved Lovforslagets Bestemmelser lukkes der ikke af for Folk uden for Landbruget, naar de kan dokumentere, at de har en arbejdsmæssig og erhvervsmæssig Interesse i at købe en Ejendom, men det er ogsaa

Betingelsen for, at Folk, der ikke er Landmænd, kan erhverve en Landbrugsejendom i den kommende Tid.

Jeg kan godt forstaa, at der hos nogle kan være Betænkelighed ved at gaa til Foranstaltninger som dem, jeg her har nævnt med Hensyn til Ikke-Landmænds Muligheder for at komme i Besiddelse af Landbrugsejendomme, men jeg tror, der staar saa store Ting paa Spil med Hensyn til den fremtidige Økonomi, at det meget vel kan forsvares at foretage drastiske Indgreb, naar man derigennem kan afbøde Ulykker, som ellers vilde følge. Under Sagens Behandling i Folketinget har der været drøftet mange Muligheder for at naa det samme Maal, som her tilsigtes, nemlig at faa begrænset Efterspørgselen efter fast Ejendom til de Kredse, som naturligt erhverver disse Ejendomme af erhvervsmæssige og arbejdsmæssige Grunde, men man har ikke kunnet finde noget andet Grundlag at samles om end det, der er kommet til Udtryk i det foreliggende Lovforslag. Jeg anser ogsaa Lovforslaget for at være tilfredsstillende under de givne Forhold. Jeg tror, det er sundt at faa fastslaaet den Grundregel, som altid har været gældende i dansk Landbrugslovgivning, at den, der vil raade over Landbrugsjorden, skal have en fast Tilknytning til Ejendommen og skal selv normalt bebo og drive Ejendommen. Det er et godt Princip, som vi ogsaa nu bør søge at fastholde.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, men anbefale det i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i Folketinget, til velvillig Behandling i det høje Landsting.

Hans Hansen: Med Lovforslaget om Erhvervelse af fast Ejendom vil man i Forbindelse med Lovgivningen om Gældsbegrænsning sætte ind for at begrænse Stigningen i Ejendomspriserne, naturligvis først og fremmest for Landbrugsejendomme, hvor en betydelig Fare er til Stede, hvis Spekulationen tager fart. Den store Stigning i Priserne og den omtrent fordoblede Gældsbyrde for Landbrugsejendomme under forrige Verdenskrig er jo ikke glemt — burde i alt Fald ikke være glemt.

Den betydelige Stigning, der er sket i Priserne paa Landbrugsejendomme, har flere Aarsager: de foretagne Forhøjelser af Priserne paa Landbrugets Produkter har været en stærkt medvirkende Aarsag, men ogsaa Nedgangen i Renteniveauet og